

Motion

1976/77:216

av herr Lövenborg m. fl.
om förbud mot s. k. enarmade banditer

Frågan om de enarmade banditernas vara eller icke vara har diskuterats intensivt under senare år. Kravet om förbud har växt sig allt starkare, men tyvärr avslog riksdagen också i fjol en rad motioner som ställde detta krav.

I vpk-motionen 1975:624 framhölls bl. a.:

”Utvecklingen under senare år har visat att de enarmade banditerna i allt större omfattning har blivit en legaliserad form för utplundring där potten delas av staten och de enskilda spelföretagen.”

Det finns ingen anledning att ändra på detta omdöme. Under det år som gått sedan riksdagen behandlade frågan har åter många, många tusen pensionärer, ungdomar och andra som gripits av ”bandit-flugan” gång efter annan tömt sina plånböcker. Ännu fler exempel har getts på tragedier, framskapade av en cynisk spellform, där den spelande alltid står som förlorare. Genom de små insatserna är ”banditerna” förledande, men totalbeloppen kan ändå bli stora.

De enarmade banditerna är en bra affär för ägarna. Man räknar med att en medelapparat går med ett par tusen kronors vinst i veckan, men apparater placerade på mer lukrativa ställen kan ge flera gånger mer. För de multinationella bolag som dominerar den svenska marknaden är de enarmade banditerna en guldgruva, som de inte gärna vill släppa ifrån sig.

Det som sker är att man profiterar inte bara på människors förbopplingar om lättförtjänta pengar utan också på behov av samvaro med andra och mänsklig gemenskap. Att staten under senare år beskattar banditerna gör inte saken bättre. De mänskliga och samhälleliga problem som finns i bakgrunden blir inte mindre därav.

Kravet om förbud är följaktligen lika aktuellt som tidigare. Banditspelet är en social olägenhet. Det ger smarta affärsmän möjligheter att profitera på människors ensamhet och behov av spänning. De enda som får verklig jackpot är banditernas ägare och de stora multinationella spelföretagen.

Med hänvisning till det anförda föreslås

att riksdagen uttalar sig för förbud mot s. k. enarmade banditer
och hos regeringen hemställer om utarbetande av erforderlig
författningstext.

Stockholm den 17 januari 1977

ALF LÖVENBORG (vpk)

TORE CLAESON (vpk)

TOMMY FRANZÉN (vpk)